

Zájem kapesní.

Nejjednodušší formou exekuce ku dobytí pohledávek peněžných jest případ ten, kde najde orgán výkonný u exekuta hotové peníze. Peníze, totiž, při zabavení shledané, orgán výkonný uschová a je-li tu jen jediný věřitel, tomuto na kvitanci odevzdá. Odnětí peněz orgánem výkonným působí stejně, jako placení dlužníkovu. Je-li však zde více věřitelů, tedy složí se peníze v soudní kanceláři a soudem exekučním rozdělí a sice dle povahy případu buď samostatně aneb spolu s výtěžkem strženým za ostatní věci zabavené. V těchto případech mluví se o zájmu kapesním. Má-li ovšem orgán výkonný pochybnost o tom, jaká částka připadá exekventovi, aneb o dluhopisech, jež od věřitele při zaplacení zpět třeba žádati, neb o tom, co na dlužních úpisech má odepsati, tedy vyžádej si před vydáním peněz poukazu od soudu exekučního (§ 261 ex. ř.).

Zájem pohledávek.

I. K pohledávkám čítá exekuční řád nejen pohledávky peněžité, nýbrž též pohledávky na vydání nebo plnění věcí hmotných (§§ 294, 325 ex. ř.). Nepatří sem však pohledávky z cenných papírů, jež mají cenu bursovní a jež co do exekuce rovná zákon věcem hmotným movitým, ovšem nařizuje prodej z volné ruky (§ 268 ex. ř.).

II. Zájem pohledávek děje se tím, že soud exekuci povolivší zakáže poddlužníkovi (Drittschuldner), t. j. dlužníkovi exekuta, platiti. Zabavení je tu dokonáno doručením zákazu placení. Doručení v tuzemsku poštou státi se nesmí (§ 294 ex. ř.). Vede-li se exekuce na pohledávky peněžné exekutu proti eráru neb fondu veřejně spravovanému příslušející, doručí se zákaz placení jednak pokladně, u které exekut placení požadovati má, jednak úřadu, jenž plat dotyčný poukazuje. Dokonán je však zájem, doručením zákazu placení úřadu plat poukazujícímu (§ 295 ex. ř.), nikoliv tedy, jak tomu posud bylo, pokladně. Byly tudíž administrativní předpisy dosud platné v tomto směru ex. ř. modifikovány, pokud se týče zrušeny. Na základě čl. XLI. uv. z. k ex. ř. bylo vydáno za příčinou provedení předpisů obsažených v § 295 ex. ř. nařízení všech ministerií ze dne 24. října 1897 č. 250 ř. z. o vedení exekuce na pohledávky proti státu neb fondu veřejně spravovanému. Tímto nařízením, jež nabylo platnosti současně s novými zákony procesními (1. lednem 1898) zrušena byla nařízení ze dne 9. května 1860 č. 125 ř. z. a nař. min. fin. ze dne 7. března 1882 č. 10 věstníku min. fin.

Zvláštnost při zájmu pohledávek je tudíž ta, že soud exekuci povolující vlastně sám zabavuje. Výjimka nastává při pohledávkách v § 296 ex. ř. uvedených. Zájem pohledávek ze směnek a jiných papírů, jež rubopisem lze převáděti, jakož i pohledávek ze cheků neindossovaných, poukázek kupeckých a listů zavazujících, dále ze vkladních knížek bankovních, spořitelních a záloženských děje se totiž tím způsobem, že orgán výkonný z rozkazu soudu exekučního papíry ty, sepsav protokol zájemní k sobě vezme a k soudu neb v kanceláři soudní složí (§ 296 ex. ř.).

Zde záleží zájem v sepsání a popsání papírů. Tento způsob žádá povaha zmíněných papírů, vždyť papír je tu nositelem pohledávky a bez papíru by nebylo možno pohledávku vykonati. Soud, u kterého jsou papíry v § 296 ex. ř. uvedené uschovány, předsevezme všechny úkony k zachování práv v těchto papírech vtělených potřebné (zejména presence, protesty, notifikace) (§ 297 ex. ř.); byly-li papíry tyto již pro jiného